

PÅSKDAGEN

2003 04 20

Text: Mk 16:1-14

En del av de som är kritiska mot kristendomen och Bibeln säger att berättelserna inte stämmer överens. Tittar man på berättelserna om uppståndelsen i de olika evangelierna så är det **verkligt** så. Alla fyra evangelisterna berättar helt olika. Markus har dessutom två berättelser här som är helt olika varandra. Troligen är vers 9 och framåt hos Markus ett senare tillägg, skrivet av någon annan än Markus. Varför vet vi inte.

Orsakerna till dessa olikheter är inte lätta att komma åt. Man kan tänka sig att allting var ganska kaotiskt de här dagarna. Deras hjälte och bäste vän hade ju dött och dessutom hade graven skändats. Inte konstigt att man inte minns allt precis som det var.

Evangelisterna berättar olika därför att de vill säga olika saker med sina berättelser. Kanske de då har lagt till rätta vissa detaljer för att det ska passa deras syften. De har varsin agenda.

Det må vara hur det vill med det. Hos alla fyra evangelisterna har Jesus i alla fall uppstått och han lever idag. Det finns dom idag som menar att historiciteten inte är så viktig, utan det är berättelsen som är viktig och vill säga något. Problemet blir då här att det finns olika berättelser som är motsägelsefulla. När det gäller uppståndelsen så är historiciteten viktigare än berättelsen. Även **mötet** med den uppståndne är viktigare än berättelsen. Därmed inte sagt att berättelsen är oviktig.

Det har ju, som vi förstår, en väldig betydelse om Jesus lever eller inte. Annars är ju, som Paulus skriver, vår tro meningslös och vi är ännu kvar i våra synder. Då är vi dom mest ömkansvärda bland människor.

Nu har Jesus uppstått, och vi både får och behöver möta honom. Det var viktigt för Jesus att få visa sig för lärjungarna – inte för att bevisa något för dem, inte för att övertyga Tomas tvivlaren, men för att uppståndelsen skulle få en historisk substans. Uppståndelsen är en verklighet i himlen hos Gud, men den är en verklighet också här på jorden. När Petrus sedan på pingstdagen predikar evangeliet så är det inte ett fint budskap han förmedlar utan det är en verklighet som berör och förvandlar människors liv.

Vad betyder Jesu uppståndelse?

Den är ju en viktig del av Guds frälsningsplan, där fienden besegras. Döden görs om intet.

Döden är uppslukad och segern är vunnen. Död, var är din seger? Död, var är din udd? 1Korintierbrevet 15.

Döden finns, och människor dör, men döden har släppt evighetsgreppet om människan. Syndens lön är ju döden, men på den punkten har livet ändrat sig för en kristen. Istället talar vi om trons lön eller segerkrans som är livet.

Jesus lever och därför kan vi leva ett uppståndeliv redan här och nu.

Vi läste på Långfredagen att draperiet i templet, förlåten, brast itu när Jesus dog, och människan fick tillträde till Gud på ett nytt sätt. Där fick vi möjligheten att komma till Gud. Att leva ett uppståndeliv är att faktiskt gå dit och möta Gud och den uppståndne.

En del människor vågar inte närma sig Gud. De vågar inte besöka en gudstjänst och vågar inte ens knäppa sina händer. De är rädda för konsekvenserna och för möjligheten att det faktiskt är sant att Jesus lever och att han berör.

Hur kan vi som kyrka och församling vara en hjälp för sådana människor? Jo, genom att vi berättar hur vi har mött och känner den uppståndne, och vad det har åstadkommit i våra liv så här långt. Genom att vi berättar om vår längtan och hunger efter mer av honom. Uppståndelsen, och det faktum att Jesus lever, är ju aldrig ett hot utan en fantastisk möjlighet – för varenda människa på jorden.

Amen